

Demirbaş No: 00379-6

Yer No: m 379-6

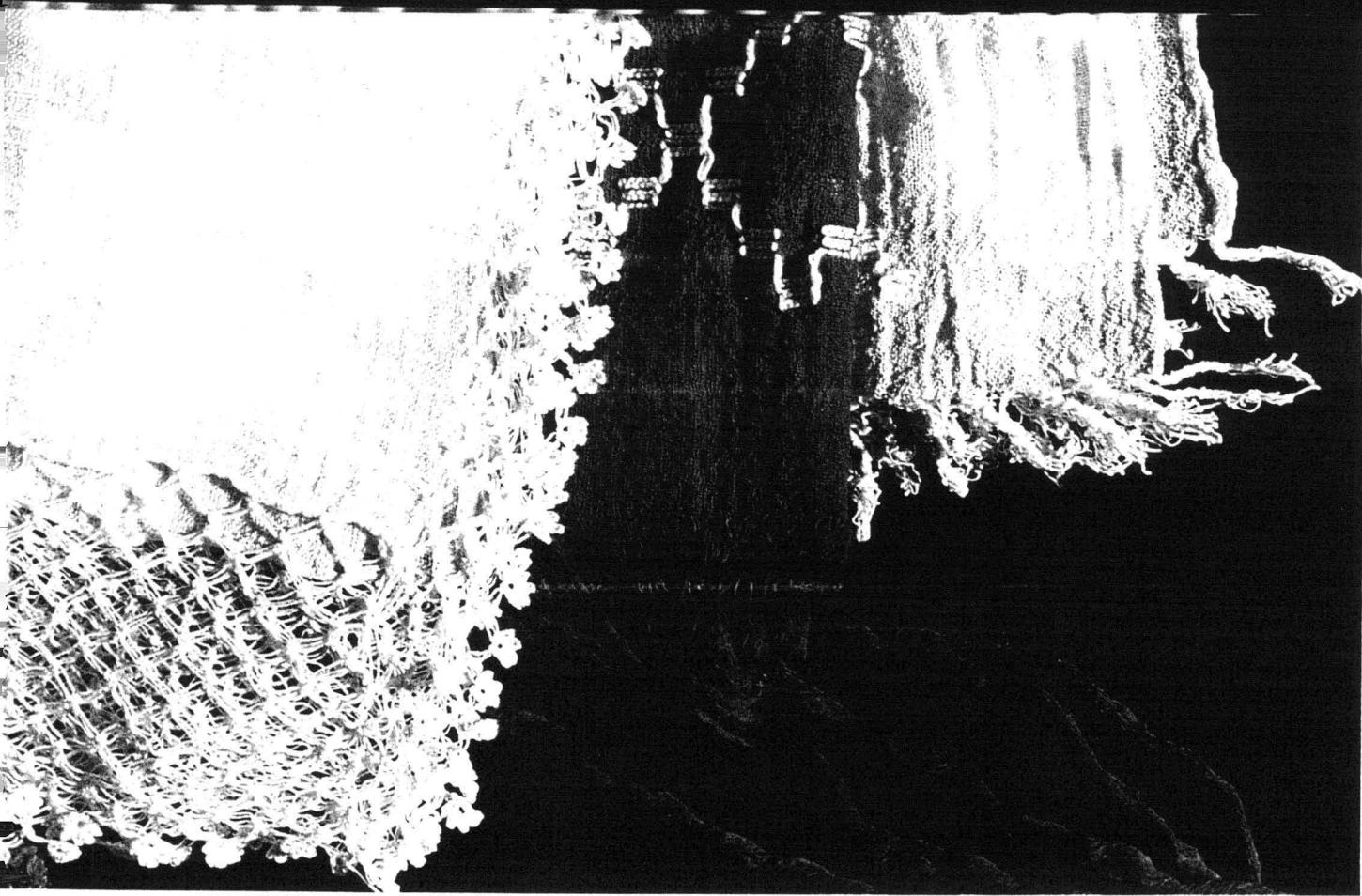
skylife Dergisi, c.21, s.229,
Ağustos 2002'de

Seyhan - Denizli - c. 21, s.229
1/10 - 00246

Üzümlü Kırı'ının iz dokumaları Dastar

Handmade fabric traditions in the modern world

by KAREN BEEVER KÜÇÜK - Photo: FANUR AKBAŞ

Türkiye'nin güneybatı kıyılarındaki dağlık yörenin kalbindeyiz... Doğal ve tarihi zenginlikleriyle ülkenin sayılı turistik yerlerinden olan Muğla'da, yüzyillardır sürdürdüğü geleneksel yaşam tarzını koruyan küçük bir köy Üzümlü. Köy, adını bol miktarda yetistirdiği lezzetli üzümelerinden alıyor. Kurak iklim şartlarının hükmü sürdürdüğü bu dağlık yörede diğer mevve türlerinin yetişirilmesi zor. Lykia kenti Cadianda'ya yakınlığıyla da dikkat çeken Üzümlü, yöredek en büyük yerleşim olan Fethiye'den 40 kilometre uzakta.

Bölgедe birkaç yıldan beri yaşamakta olan bir Londra olarak köyde gözümé ilkarpan, geleneksel tarzda inşa edilmiş evler oluyor. Kırılı kırvılı ilerleyen dairelik sokakların kenarına dizili beşinci yüzyıl sonrası evler bu sıcak yaz gününde bizi içeriye davet

Dükkândakı Eskişehir'e 40 kilometre uzaklıkta Üzümlü köyünde günlük yaşamın ayrılmaz bir parçasına dönüşmüştür. / Weaving is a way of life in the village of Uzumlu 40 kilometres from Fethiye.

In the heart of the mountain region of Turkey's southwest coastal area in the Muğla municipality of Muğla, abundant in agricultural and archaeological riches, is a peaceful place where one can experience village life as it has been for centuries.

Üzümlü village (Village of Grapes) is so called because of the prolific growth of grapes in a place where other fruits are difficult to cultivate because of the arid climate and distance from the sea. It is 40 kilometres from the largest town in the area, Fethiye, and attracts local attention not only for the character of the village itself, but because of its closeness to the

Lycian ruins at Cadianda

Seeing the village for the first time with the eyes of a traveller who has lived in this area for a number of years, the first thing which strikes you is the traditional way of life, a place where

hand weaving and hand spinning still flourish. The weaving

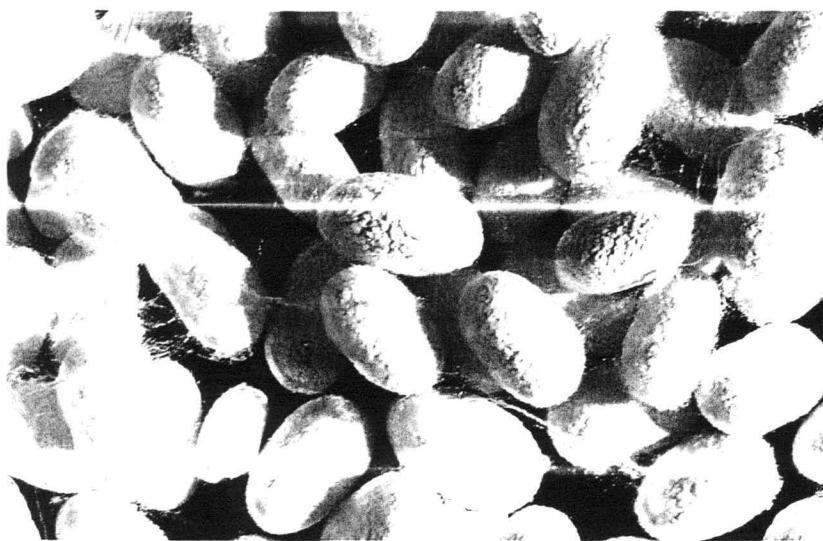
Köylü kadınlar, birer sanat eseri niteliğindeki 'dastar' dokumalarının yaratıcısı (üstte). Yörenin özelliği olan ipekli dokumaları elde etmek için köyde özel olarak ipekböceği yetiştiriliyor (altta). / Women create the fabric known as dastar, each length of which is a work of art (above). Silkworms are cultivated in the village to provide the silk required by local weavers (below).

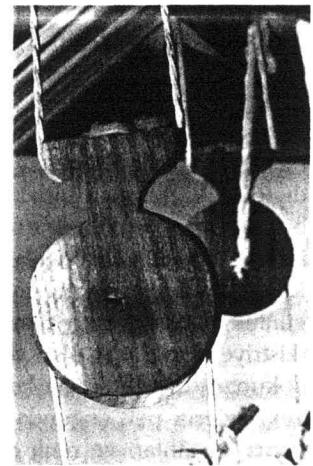
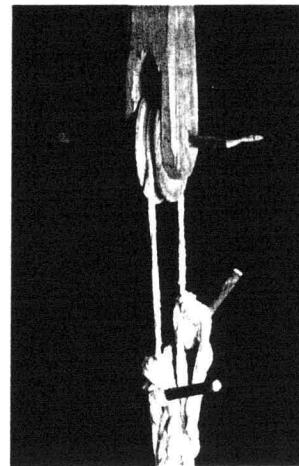
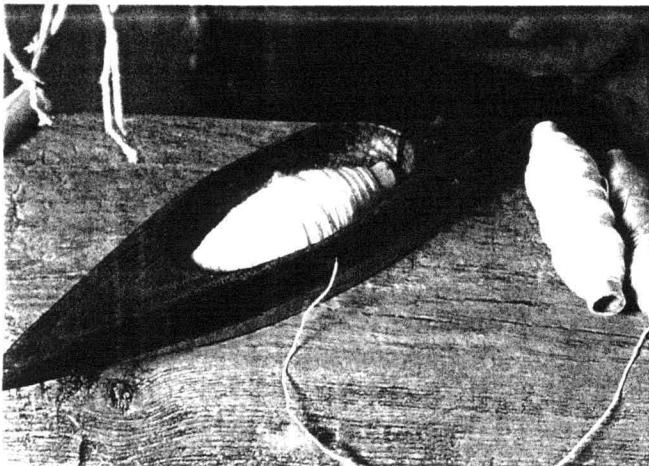
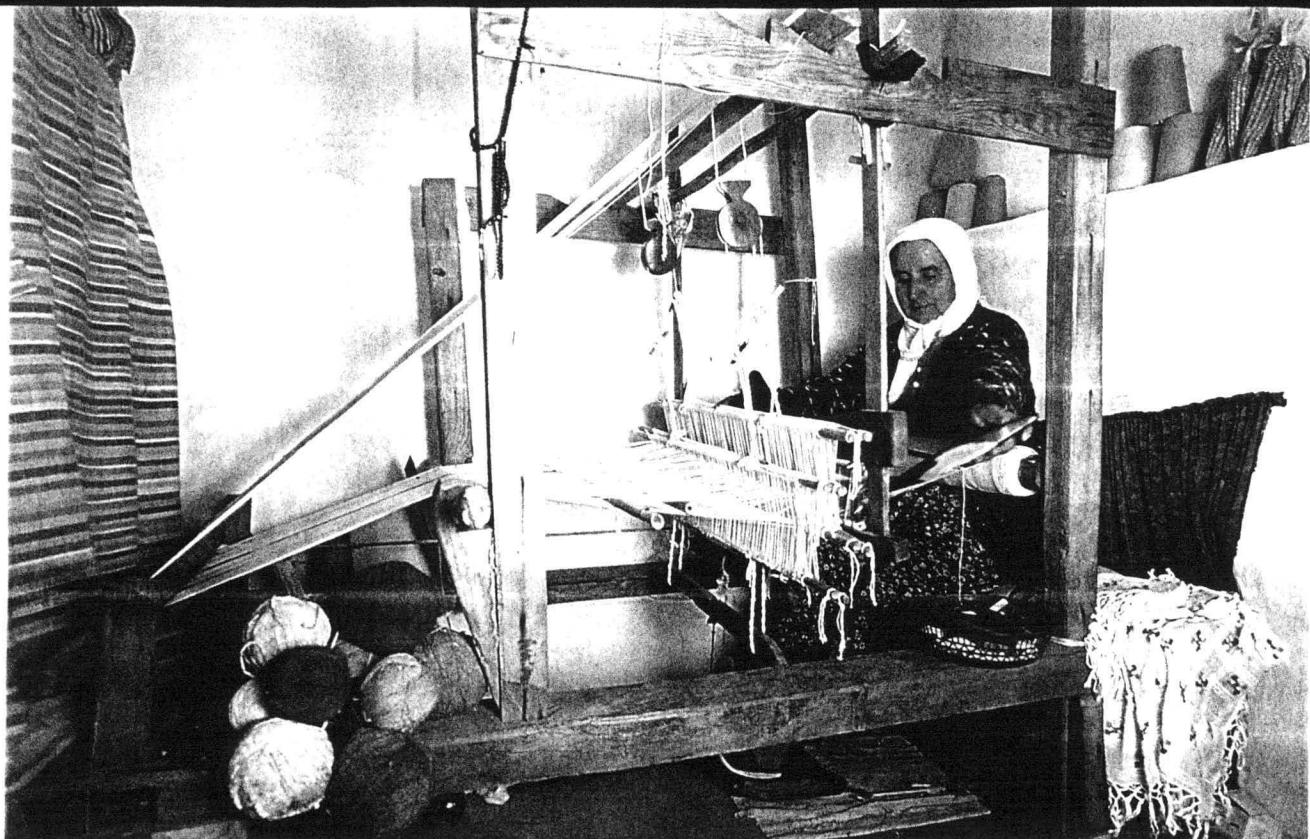
eder gibi. Sokaga doğru uzanan tahta cumbalar 'Akdenizli' olma halini simgeliyor: Sicakkanlı, konuşkan ve dışadönük.. Kapılar parlak maviyi ya da güneş sarısına boyalı; uzun ve bitmek tükenmek bilmeyen yaz günleri ile bol yağlı kıstalar boyalarını soldurmuş olsa da...

Köyde tek ilgimi çeken şey evler değildi elbet: Buradaki günlük yaşamın vazgeçilmez bir parçası da artık bir endüstriyel dönüşümüş olan dokumacılık. İncelikle, özenle dokunan 'dastar' kumaşları Üzümlü'nün simgesi. Köydeki evlerin pek çokunda tahtadan yapılmış büyük dokuma tezgâhları ve renk renk yün, pamuk ve ipek ipikleri dokumaya dönüştürecek sihire sahip her türlü

streets are lined with old whitewashed stone houses adorned with wooden 'cumba' balconies which overhang the street, and door and window frames painted rich Aegean blue or bright yellow, attractively weathered by wet winters and long, hot summers.

The character of the village is, for me, defined not only by the simplicity and charm of its architecture. An intrinsic part of life in the village is the production of beautiful finely woven fabrics: the 'dastar'. Most houses contain a full-size wooden loom (*tezgâh*) and every other apparatus for transforming wool, cotton and silk into a variety of fine fabrics. Many of the looms have been handed down from generation to genera-

Köydeki evlerin pek çoğu tahtadan yapılmış büyük dokuma tezgâhları ve renk renk yün, pamuk ve ipek iplikleri dokumaya dönüştürecek sihir sahip her türlü araç gereç bulunuyor. / Most households in the village possess a large wooden weaving loom and all the various other equipment needed to transform colourful wool, cotton and silk yarn into beautiful fabrics.

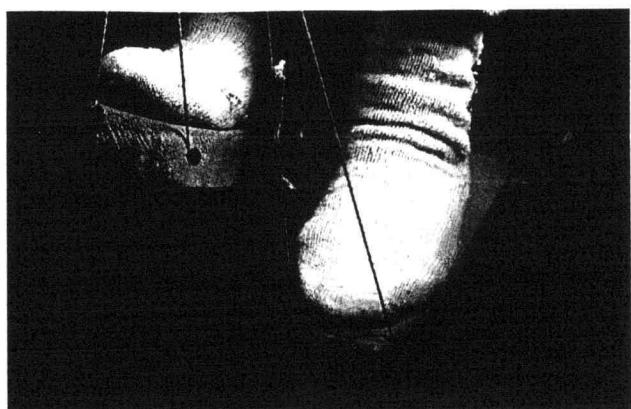
arac gereç var. Tezgâhların pek çoğu nesilden nesile gece gece bugünden gelmiş. Aralarında 150 yılın izlerini taşıyanları da var. Köyün merkezinde ise modern tekniklerle dokumayı ve inşaat işlerini fabrika buluyor. Dastarı diğer kumas türlerinden ayıran özellik ise üretilen her parçanın bir esinin daha olmaması. Geleneksel yöntemlerle üretilen dastar dokumalar genellikle pamuk, yün ya da ipek iplikler kullanılarak yapılıyor. Pamuk köyün hemen altındaki tarlalarda yetişiriliyor. Toplandıktan sonra fabrikalarda işleniyor, renk renk boyanıyor ve tezgâhlarında dokunulmadan önce üzüm bozukları gibi kirliliklerden kırık kesimlerden sızdırıcı reçeme dokuma sürecine. Önce taban kuması dokunuyor, tek renk, damalı ya da çizgili, kumas tezgâha geriliyken desenler elle üstüne işleniyor. Coğulukla

from mother-in-law's mother-in-law to their granddaughters over periods amounting up to 150 years. These 'tezgâh' are built by weavers themselves in the village for a sum of 400 Turkish liras.

centre of the village which uses modern techniques to produce fabric.

Dastar fabrics have a distinctive general style. They are not pieced, produced as completed, or woven. This fabric is generally made from cotton, wool or silk produced by traditional methods. Cotton is cultivated in the village nearby. After being harvested, it is washed and dried, then sent to a spinning mill to be spun into thread.

After spinning, the thread is woven into a plain fabric. Once the fabric is woven, it is dyed in various colours. Then the pattern is applied to the plain fabric by hand using a

geleneksel örneklerle bakılarak işlenen dastarlar, işi yapanın yaratıcılığına uygun olarak değişiyor. Desenler ilmek ilmek islendigidinden katle hesaplandırdığından dokumanın bu sezonluk istiyor ve zaman alıyor. Bir ilmek kılıfı, bütün desen mahvolur. İpekli dokunun bir özelliği, İpek böcekleri köyde yetişir. Kilo ham ipek elde etmek için, otuz bin kozan gerekli. Dastar günlük yaşamımıza yemeniler, perde, yatak örtüleri hatta giymeyi esası olarak giriyor. / The dastar woven here is used to make curtains, bedspreads, headscarves and other items of clothing.

"Yörede satılan sözde 'eljî' kumasların büyük bölümünü, kumas fabrikalarının ürünleri ve ucuz satışı bizim dokudugumuz kumasların emeği timetrekarelik bir masa orturu değil, hizmet etmeyi istiyor.

Zaman değişiyor, köy de yavaş yavaş değişimden

Köylü kadınların elinde özenle dokunan dastar, günlük yaşamımıza yemeniler, perde, yatak örtüleri ve hatta giymeyi esası olarak giriyor. / The dastar woven here is used to make curtains, bedspreads, headscarves and other items of clothing.

intricate regular patterns based on a square design are sewn by hand onto the cloth. These designs are generally based on traditional patterns but are just as likely to be concocted as the piece develops. This last stage in the process is particularly time consuming, since the designs are sewn in thread by thread and the number of stitches are carefully calculated - one stitch out, and the whole design is ruined.

Silk based fabrics are a particular local speciality. Silk worms are bred in the village and it takes around 30,000 'kozis' (chrysalises) to produce 30 kilos of raw silk.

Dastar has many uses: beautiful headscarves, curtains, bedcovers and even clothes (zeug). It is a way of life (not just a way of earning the village). Considering the fashionable status of natural look materials in today's booming interior design industry, there is most definitely a place in today's marketplace for such high quality, completely unique pieces of work.

The women responsible for the dastar are often mothers, their way of life. They rise in the morning, and after attending to the needs of the family, sit down at the loom and spend the day weaving.

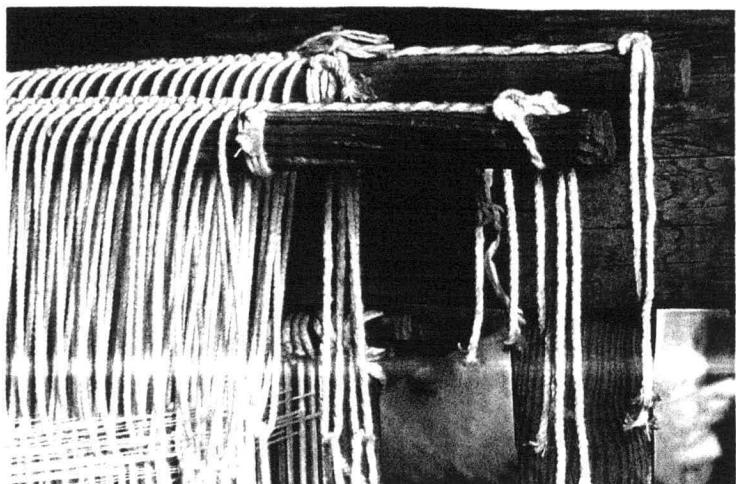
It is a way of life, a way to fill time, but they now want to expand that into a way to earn money. "Many of the 'hand-crafted' fabrics sold locally are imported to the area from big fabric manufacturers to be sold at very low prices. But our work is worth more than that," they say. "Our problem is that we don't have a market. But if we can find a market to complete, they have a good chance."

These village women are slowly changing the area's economy. Fethiye is

Sabah erkenden kalkıp dokuma tezgâhının başına oturan kadınlar, artık üretikleri dokumadan hak ettikleri parayı kazanarak, aile bütçesine katkıda bulunmayı istiyorlar. / Early each morning the women sit down at their looms to weave the traditional fabrics that are so sought after today.

payını alıyor. Fethiye'ye yakın olan bölge, giderek popüler bir turist merkezine dönüştür. Kamyon safarileri ve geleneksel köy yaşamını göstermek için düzenlenen turlarla köye pek çok ziyaretçi geliyor. Ziyaretçiler, köyde geleneksel konukseverlikle karşılanıyor, gündelik hayatla ilgili getirdikleri yenilikler kolaylıkla benimseniyor. Son zamanlarda Avrupalı aileler de evlilik köy ve çevresinde yerleşmeye başlıyor. Köy hâmi, ozanı ve iç kacınları, yabançıları geyüngi aegislikleri, kolaylıklarını benimsemis durumda. Yeni gelenlerse sürtüp giden geleneksel, dingin köy yaşamından memmün.. Değişiklik kaçınılmaz elbet. Simdi asıl dikkat edilmesi gereken, yorenin karakteristik özelliklerile dokunan modern yaşamın ilmeklerinin, dünyanın bu ufak kösesindeki yaşamı boylesine renkli ve canlı kıtanın geleneklerle bittişmesi ve onları koruması. •

becoming increasingly popular as a tourist destination, and visitors to the village come by truck safari, or on tours designed to demonstrate the traditional village way of life. As a village, the inhabitants greet with open arms everyone who comes to their lives. A number of European families now own houses in and around the village,

and they bring the best of their culture with them, wanting the village to stay the way it is, valuing the peace and traditional atmosphere so different from their native homes. The question now is how the village can adapt to these changes without losing that quality, knowing that the "West" of modern culture, and its "westernized" way ("way"), the international character of the place, cannot be forgotten. It is true that a village is a place to live, but it is also a place to be seen, to be known, to be appreciated.